

גליון 43, 28 באוקטובר 2009

נהפוך את הכינוס החגיגי להפגנת כוח אדירה

נשענים על 90 שנות מאבק, נעצב עתיד בהיר לשני העמים בארץ.

החלטות המושב ה-9 של הוועד המרכזי של מק"י

במשך עשרות שנים, המפלגה הקומוניסטית הישראלית היא הנושאת בכפיה את התקווה לחיים של שלום, שוויון אזרחי ולאומי , שותפות יהודית-ערבית, כיבוד זכויות האדם, שינוי חברתי עמוק, הגנה על הדמוקרטיה וצדק חברתי וסביבתי.

הודות למסירות של החברות והחברים, הודות לחברי בנק״י ולידידים, הודות לדבקותה במרקסיזם-לניניזם, עמדה ועומדת מק״י בהצלחה במבחנים הפוליטיים. היא גיבשה ומגבשת פתרונות, שבכוחם לחלץ את העמים מהכיבוש הממושך וממשברים מדיניים וחברתיים מורכבים.

מק״י חתרה וחותרת לשיתוף פעולה יהודי-ערבי רחב על בסיס פוליטי מוסכם, במטרה לכונן שלום ישראלי-פלסטיני וישראלי-ערבי צודק ויציב; להגן על החירויות הדמוקרטיות וללחום בגזענות ובסכנת הפאשיזם; להגן על זכויות העובדים והנשים, לחזק את השירותים החברתיים וללחום בהפרטה.

באירוע ההמוני לציון 90 שנה לייסודה של המפלגה הקומוניסטית בארץ, שיתקיים ב-7 בנובמבר בחיפה, נדגיש את דבקותנו בעמדותינו האינטרנציונליסטיות, בחתירה לשלום ולסוציאליזם, ונתווה את הדרך להתגברות על החולשות ולחיזוק כוחה, ארגונה והשפעתה הציבורית של מפלגתנו.

הוועד המרכזי קורא לכל ארגוני המפלגה, לכל חברי המפלגה ובנק״י, לכל השותפים בחד״ש ולכל הידידים, להתגייס להצלחת האירוע החגיגי מבחינת ההשתתפות וההתלהבות, ולהקפיד על הגעה בשעה 18.00.

די לפרובוקציות של המתנחלים בירושלים המזרחית!

בעידודה ובתמיכתה של ממשלת נתניהו-ברק, מתרחבות הפרובוקציות של המתנחלים נגד התושבים הפלסטינים במזרח-ירושלים. משפחות פלסטיניות מגורשות מבתיהן בשכונות ירושלים המזרחית ובכפרים, שסופחו בידי ישראל בניגוד לחוק הבינלאומי, כדי לפנות מקום להתנחלויות חדשות או להרחבת התנחלויות קיימות.

(המשך בעמוד 2)

המפלגה הקומוניסטית הישראלית

אירוע חגיגי

במלאות 90 שנה לייסוד המפלגה

ייערך במוצ"ש, 7 בנובמבר,
במרכז הקונגרסים במבואות חיפה,
ההתכנסות בשעה 18.00,
בתוכנית: דברים,
תוכנית אמנותית עשירה

הסעות:
16.00 - יפו, ליד גן השניים,
16.10 – ת"א,רחוב הרצל פינת דרך יפו-ת"א,
16.30 – ת"א, דרך נמיר פינת ארלוזורוב,
15.45 – ירושלים, בנייני האומה.

הרשמה מוקדמת לנסיעה: בטל' 050-5201416
בדוא"ל info@maki.org.il

נהפוך את הכינוס החגיגי להפגנת כוח אדירה

(סוף מעמוד 1)

כיבוש, סיפוח והתנחלויות הם אסון לשני העמים, הפלסטיני והישראלי. הוועד המרכזי קורא להגברת המערכה הציבורית נגד מדיניות הטיהור האתני והייהוד, שמבצעת ממשלת ישראל בירושלים המזרחית. מדיניות זו מעמיקה את השנאה בין העמים ומכשילה את הסיכוי להסדר מדיני.

53 שנה לטבח בכפר קאסם

הוועד המרכזי של מק״י מרכין ראשו לזכר 49 הקורבנות של הטבח, שביצעו שוטרי משמר הגבול בנשים, ילדים וגברים ערבים בפאתי כפר קאסם ב-29 באוקטובר 1956, וקובעת: לא עוד.

מק״י גאה בחלקם המכריע של מנהיגיה תופיק טובי ומאיר וילנר בחשיפת הטבח, שממשלת בן גוריון ניסתה להסתיר.

המערכה נגד ירי באזרחים ולמיצוי הדין עם מבצעי הירי היא חלק בלתי נפרד מהמערכה, שמנהלים מק״י וכוחות דמוקרטיים נוספים להגנת החירויות הדמוקרטיות ולהכרה בקיומו בישראל של מיעוט לאומי ערבי-פלסטיני ובזכויותיו הלאומיות והאזרחיות.

סולידריות עם מאבקי עובדים וסטודנטים

הוועד המרכזי שולח ברכת סולידריות לעובדים של כללית בריאות משלימה ולעובדים אחרים, התובעים להכיר בזכותם להתאגד ולעבוד בכבוד, והנאבקים נגד פיטורים, הורדת שכר והפרטה.

הוועד המרכזי מתייצב לצד הסטודנטים והמרצים, הנאבקים להצלת ההשכלה הגבוהה, נגד הקיצוצים בתקציבים ונגד העלאת שכר הלימוד.

הסכם עדיף על מלחמה

הוועד המרכזי מעריך באפן חיובי את ההסכם המתגבש בדבר העברה אורניום מאירן להעשרה ברוסיה ובצרפת. הסכם זה עשוי לנטרל את הסכנה של התקפה צבאית על אירן, העלולה לגרור את האזור כולו לשפיכות דמים איומה.

הוועד המרכזי מוקיע את עמדתה מחרחרת המלחמה של ממשלת נתניהו-ברק-ליברמן, שיצאה בגלוי נגד ההסכם המתגבש עם אירן.

מק״י שבה ותובעת את הצטרפות ישראל לאמנה הבינלאומית לאי-הפצת הנשק הגרעיני ואת פתיחת מתקניה הגרעיניים לפיקוח בינלאומי. הדרך להבטחת ביטחונם ועתידם של כל עמי האזור היא בחיסול כל מלאי הנשק הגרעיני וייתר סוגי הנשק להשמדה המונית, המצויים בישראל ובמדינות אחרות באזור.

המושב ה-9 של הוועד המרכזי של מקי

הוועד המרכזי של מק״י התכנס ב-23 באוקטובר 2009 בחיפה למושבו התשיעי. המזכ״ל **מוחמד נפאע** הרצה על ההכנות לציון 90 שנה לייסוד המפלגה הקומוניסטית בארץ, על המצב הפוליטי ועל תפקידי המפלגה.

מאג'ד אבו-יונס, מרכז המזכירות, מסר בדו״ח מהמזכירות, כי נרשמה התקדמות במיפקד חברי המפלגה, וקרא לסניפים להשלימו בהקדם.

יו״ר המושב היה **עלי חרייקי**, חבר מזכירות המפלגה. נערך דיון שסוכם בידי מוחמד נפאע, ואושרו החלטות.

בכנסת

מטרת הממסד הישראלי - לטייח את דו"ח גולדסטון

בהצעה לסדר יומה של הכנסת, מתח ח״כ **מוחמד ברכה** (חד״ש) ביקורת חריפה על התעמולה של הממסד הישראלי הרשמי. הממסד מנסה להרחיק מעצמו את האשמה בפשעי מלחמה באמצעות הכפשת שמו של השופט ריצ׳רד גולדסטון, שופט בית המשפט העליון של דרום-אפריקה.

העובדה, שמועצת זכויות האדם של האו״ם אימצה את הדו״ח, מלמדת על רצינות ממצאיו. לכן מה שנדרש היום הוא – חקירה ממצה של האישומים בפשעי מלחמה, שישראל ביצעה במהלך המלחמה בעזה (המכונה ״מבצע עופרת יצוקה״). ברכה הטיל ספק ביכולתה של ועדת חקירה ישראלית לחשוף את האמת לגבי שיטות הלחימה של הצבא הישראלי בעזה ותוצאותיהן. בהקשר זה ציטט ברכה אמירות של שרים וח״כים, הקובעים מראש, כי ועדת החקירה שתוקם, אם תוקם, תמצא שהצבא הישראלי נהג בצורה מוסרית. זו התעלמות בוטה מהעובדה, שבמהלך חודש של מלחמה בעזה, נהרגו 1,400 פלסטינים, ובכללם – 400 ילדים.

ישראל, ציין ברכה, מעולם לא הצטיינה במיצוי הדין עם פושעים במדים. במשפט שנערך לאלה שטבחו אזרחים בכפר קאסם לפני יובל שנים ולנותני הפקודות, הוטל על אלוף שדמי קנס של 10 אגורות. לאחר יום האדמה 1976, אפילו לא פתחו בחקירה. ואילו הדו״ח הממצה של ועדת החקירה הממלכתית, בראשות השופט אור, לבחינת אירועי אוקטובר 2000 – נותר במגירה ולא יושם כלל.

משבר ההשכלה הגבוהה

״באוניברסיטאות ובמכללות מלמדים פחות אנשי סגל וישנם פחות קורסים לבחירה, למרות שמספר הסטודנטים עולה משנה לשנה, וכבר הגיע ל-280 אלף״ – הדגיש ח״כ **דב חנין** (חד״ש) בדיון בכנסת (20.10).

חנין קרא לממשלה לפתור את המצוקה התקציבית של המוסדות להשכלה גבוהה, ולאפשר לחוקרים צעירים ולמסיימי לימודי דוקטורט להשתלב במערכת האקדמית והמחקרית בארץ. דמותה של המערכת האקדמית, ציין חנין, היא במובנים רבים דמותה של החברה, ולכן פגיעה מתמשכת באקדמיה היא פגיעה בחברה הישראלית כולה.

שוב הריסת בתים בנגב

שליחי הממשלה המשיכו בשבוע שעבר בהריסות בתים בכפרים הלא-מוכרים בנגב.

בכפר אל-עאריר, דרומית לעובדת, הרסו שליחי הממשלה שלושה בתים. אחת המשפחות, שביתה נהרס, פונתה בשנת 2004 מאזור המחנה הצבאי רמון למקומה הנוכחי. הפינוי נעשה אז בהסכמה, שהמשפחה תצטרף לכל פתרון שיימצא לשאר המשפחות באזור. אך המדינה לא כיבדה את ההסכם, והרסה את בית המשפחה.

בשבוע שעבר שבו נציגי הממשלה והרסו את כל בתי הכפר טוויל אבו ג׳רוואל. אלא שהפעם הוסיפו להריסה גם פינוי של הטרקטור, המוביל מים לתושבי הכפר, והרס של כל מיכלי המים. כעת נותרו המשפחות לא רק ללא קורת גג – אלא גם ללא אפשרות לספק לעצמן מים לשתייה.

הצרות של צים, רווחי בזק וההפרטה

סוד החברות המופרטות: הציבור שותף להפסדים, לא לרווחים.

מאת **אפרים דוידי**

כל מי שברשותו אגרות חוב של חברת צים, חברת הספנות הלאומית שהופרטה לידי האחים עופר, עשוי לקבל את כספו בחזרה רק בעוד 11 שנה. בעלי האג"ח יקבלו כפיצוי ריבית מוגדלת על הסכום שהלוו, וכן זכות להמיר חלק מהחוב למניות, שיירכשו בהנחה. ומי מחזיק אג"ח של צים? אזרחים רבים. ליתר דיוק אזרחים רבים מחזיקים אג"ח של צים מבלי שהם יודעים על כך. זאת, הודות להפרטתן של קרנות הפנסיה, של קרנות ההשתלמות ושל קופות הגמל, המחזיקות באגרות החוב של צים. בעקבות ההסדר שהושג, הציבור גם עלול שלא לקבל את כספו בחזרה. הסיבה: אין בטוחות מצד בעלי צים למחזיקי אגרות החוב, שהעניקו לתאגיד המופרט פושט הרגל הלוואה נוספת.

ההסדר המתגבש בחברת צים הצליח להרגיז לא מעט אנשים. ירון זליכה, לשעבר החשב הכללי באוצר, אמר בראיון לגלי צה"ל: "כיוון שהחברה חדלת פירעון, חלק מהבעלות אמור לעבור מיד לבעלי איגרות החוב. האחים עופר לא צריכים לשאוב מהחברה דיווידנדים ומשכורות עד 2020. הם לא צריכים למשוך כסף, דמי ניהול, משכורות, ובוודאי שלא לערוך עסקות עם בעלי עניין נוספים".

הרווחים המופרטים של בזק

ההסדר שהתגבש עם האחים עופר, צרותיו של איל ההון תושב לונדון לב לבייב (ר' "זו הדרך", 9.9). ועסקיו המצוינים של חיים סבן בעקבות הפרטת בזק מעוררים שאלות לגבי הנעשה בכספי הציבור וברכושו.

בשבוע שעבר פורסם במוסף הכלכלי של "הארץ", כי קרן איפקס הזרה, המשקיע האמריקאי חיים סבן ומורי ארקין רשמו רווח לפני מס של 4.9 מיליארד שקל מאז הופרטה בזק לפני ארבע שנים. בעלי השליטה בבזק רשמו רווח לפני מס של 340% במהלך ארבע שנים בלבד! חלק מהרווח, שגרפו הבעלים הפרטיים של בזק, מקורו במחיר הנמוך, ששולם תמורת החברה. חלוקת דיווידנד חריג לבעלי המניות של כ-3 מיליארד שקל ב-2006, הייתה תחילת הדרך. בסוף 2006, חתמו ההנהלה ונציגות העובדים על "תוכנית התייעלות", שבמסגרתה יפוטרו כ-2,500 עובדי בזק עד 2013.

בסוף השבוע האחרון פורסם, שהחברה המופרטת מחליפה ידיים, וכי בעל הון מקומי, שאול אלוביץ' (הבעלים של יורוקום-נוקיה, יבואנית מכשירי נוקיה, ושל חברת התקשורת 012), עומד לרכוש את בזק תמורת 7 מיליארד שקלים.

מדוע מוכרים בעלי בזק "תרנגולת המטילה ביצי זהב?" זו שאלה מצוינת, כאשר מדובר בהפרטות, ואת התשובה אפשר למצוא בגוף השאלה. הממשלה מוכרת "תרנגולת המטילה ביצי זהב", כי היא רוצה לצ'פר את בעלי ההון המקומיים והזרים על חשבון הציבור.

כיצד יבטיח הרוכש הנוכחי של בזק, שאול אלוביץ', שהתרנגולת תמשיך להטיל ביצי זהב? מעריכים, כי אלוביץ' יגרום לפיטורי עובדים נוספים. קרי: לניצול מוגבר של העובדים הנותרים. בהתחשב בוועד העובדים הצייתני של בזק ובעובדה שבראשות ההסתדרות עומד עופר עיני, לא יהיו לאלוביץ' קשיים רבים ביישום המהלך. ועד העובדים של בזק הצטיין במשך שנים בתמיכה במהלכי ההפרטה ובפיטורי עובדים. הוא גם לא נקט שום צעד, כדי לארגן את העובדים, המועסקים בחוזים אישיים או ללא הסכם קיבוצי. כבר עתה, מספר העובדים שמחוץ להסכם הקיבוצי עלול לגדול על חשבון העובדים שבהסכם הקיבוצי, ולהפוך את האחרונים למיעוט בקרב המועסקים בבזק.

מקור רווח אחר, שבו יכול אלוביץ' לעשות שימוש הוא הנדל"ן היקר, הנמצא בבעלות בזק, ואשר ניתן לממשו ברווח גבוה. בשורה של ערים, כבר החלה מכירתם של נכסים יקרים מאוד, לרבות מרכזיות גדולות, ששוויין הנדל"ני מיליארד שקלים. במקביל, מבצעת החברה כיום השקעה לא מבוטלת ברשת חדשה, שאמורה לאפשר לה להרוויח עוד יותר מכל לקוח.

פרשן במוסף הכלכלי של "הארץ" ציין: "מעבר לתהליכים אלה, אלוביץ' מבין כי הוא יכול להסתפק בתשואה נמוכה יותר מזו של איפקס-סבן-ארקין. הוא מקבל לידיים חברה יציבה מאוד, שמייצרת כ-1.6 מיליארד שקל רווח מדי שנה. שוק ההון מייחס למניה זו סיכון נמוך מאוד, כך שאלוביץ' יוכל למנף היטב את העסקה, כדי להגדיל את התשואה האפקטיבית על השקעתו".

אימפריות שנבנו מכספי ציבור

האוליגרכים לבייב, עופר וסבן בנו אימפריות באמצעות כספי הציבור והפרטות (שזו צורה נוספת של גזילת כספי הציבור ורכושו). המשבר הקפיטליסטי העולמי, השורר בשנתיים האחרונות, פגע קשות בלבייב ובאחים עופר. סבן, לעומת זאת, הרוויח יפה גם בצילו של המשבר, ועשוי להרוויח עוד יותר עם מכירת בזק.

נשאלת השאלה: האם אפשר היה אחרת? הרי אפשר היה, למשל, לשמור את חברת הספנות בבעלות המדינה, כדי למנוע את הזעזועים של חשיפתה לפגעי הגלובליזציה. וגם בעת צרה, כגון הירידה המשמעותית בסחר הבינלאומי בעקבות המשבר, לסבסד אותה מכספי הממשלה, כדי שבעת גאות בסחר המקומי והעולמי, רווחיה ישובו אל המדינה.

במקרה של בזק התשובה ברורה עוד יותר. בזק הייתה ותהיה חברה רווחית. אילו המדינה הייתה מחליטה אחרת, קרי: לשמור את הבעלות על החברה, רווחי בזק יכלו לשמש מקור להגדלת תקציבי הרווחה או החינוך. רק מרווחי בזק מאז ההפרטה, ניתן היה להכפיל את הסכומים המוקדשים להשכלה הגבוהה במסגרת תקציב המדינה.

המכנה המשותף לעסקי האוליגרכים לבייב, סבן והאחים עופר הוא שהם נבנים מכספי ציבור ובעת צרות הם רוצים לגלגל את הפסדי המשבר לפתחנו. הם מרווחים בעת הגאות, תודות למדיניות ההפרטה של הממשלה, אך אינם מפסידים בעת שפל.

טרגדיה וקנוניה נוסח 1970

מאת **תמר גוז'נסקי**

"חוסיין קרא לצה"ל להציל אותו מהסורים. האמריקאים העדיפו שחיל האוויר הישראלי יתקוף בירדן ושפיקוד הצפון [- האמריקאי] יפעל בסוריה... 1970: התיאום המבצעי הראשון בין ואשינגטון לישראל" – כך נאמר בפתיח למאמרו של **אמיר אורן** ("הארץ", 18.9.09).

מה קרה בספטמבר 1970 וכיצד הגיבה המפלגה הקומוניסטית הישראלית לאירועים בזמן אמת?

"ספטמבר השחור"

ב-6 בספטמבר 1970, חטפו פעילי "החזית העממית" ארבעה מטוסים אזרחיים והנחיתו אותם בזרקא (ירדן). ב-11 בספטמבר שוחררו רוב החטופים. חטיפת המטוסים שימשה עילה בידי חוסין, מלך ירדן, להכריז על משטר צבאי ולהורות על מתקפה כוללת נגד האוכלוסייה הפלסטינית. במשך עשרה ימים (17-27 בספטמבר) נמשך הטבח, החרות בהיסטוריה הפלסטינית בכינוי "ספטמבר השחור".

במאמר של אמיר אורן, הנסמך על מסמכים סודיים אמריקאיים מאותה תקופה, שהסיווג לגביהם הוסר, מתוארים פרטי המשא-ומתן האמריקאי-ישראלי. עניינם – תיאום אסטרטגי ובחינת האפשרות, שחיל האוויר של ישראל יתקוף את ירדן בשליחות הממשל האמריקאי של הנשיא ניקסון.

ב-20 בספטמבר, בעיצומו של הטבח בפלסטינים, הודיע **הנרי קיסינג'ר**, היועץ לביטחון לאומי של ניקסון, **ליצחק רבין**, אז שגריר ישראל בוואשינגטון, כי המלך חוסיין מבקש, שחיל האוויר הישראלי יתקוף את השריון הסורי, אשר פלש לירדן וכבש את אירביד. ממשל ניקסון הציע בשלב מסוים, שישראל תתקוף את סוריה או תפלוש לירדן, והבטיח לה סיוע במקרה שיהיה עימות עם הסובייטים.

בסופו של דבר, בשל התפתחויות בשטח, הנכונות הישראלית להלחם למען האינטרסים של הממשל האמריקאי ושל מלך ירדן לא מומשה.

זהירות: דיונים בממשלה בדבר התערבות בירדן

הכותרת הראשית בגיליון "זו הדרך" מ-23 בספטמבר 1970, בעיצומו של הטבח באוכלוסייה הפלסטינית בירדן, קובעת חד-משמעית:

"התערבות אימפריאליסטית מאיימת על ירדן; הצי ה-6 ליד חופי האזור; דיונים בממשלת ישראל על התערבות".

בעמוד הראשון של "זו הדרך" האמור, מופיע גם גילוי דעת של הלשכה פוליטית של מק"י, שכותרתו: *"בל תתערב ממשלת ישראל בירדן!".* למרות שהפרטים הכלולים במאמרו של אמיר אורן לא היו ידועים אז להנהגת מק"י, היא הסיקה מהתבטאויות של ראש הממשלה גולדה מאיר בעקבות ביקורה בארה"ב ושיחותיה עם ניקסון, כי ממשלת ישראל נכונה לתקוף את ירדן.

גילוי הדעת של הלשכה הפוליטית מוקיע את הטבח ההמוני בפלסטינים, הנעשה תוך ניצול חטיפות המטוסים, ומתריע מפני ההכנות להתערבות אמריקאית לטובת המלך חוסיין וכת הקצינים השולטת בירדן. בהקשר זה נכתב בגילוי הדעת:

"נתנגד למזימות האימפריאליסטיות האמריקאיות להתערב בירדן! בל תתערב ממשלת ישראל בירדן ובל תסייע להתערבות צבאית אמריקאית!...

בל ינסו החוגים השליטים בישראל לדוג דגים במים עכורים ולהרוויח מהטרגדיה העקובה מדם של העם הפלשתינאי והירדני".

גילוי הדעת מסתיים בקריאה לפעול לפתרון מדיני לסכסוך הישראלי-ערבי, שעיקרו – *"כיבוד הזכויות של כל העמים, של העם הערבי הפלשתינאי ושל עם ישראל בכלל זה. ניאבק לשלום יציב וצודק בין ישראל לבין המדינות הערביות, לשלום ללא סיפוחים, על-ידי ביצועה המלא של החלטת מועצת הביטחון (242-) !".*

ח"כ תופיק טובי בוועדת החוץ והביטחון

ב-20 בספטמבר, ביום בו מודיע קיסינג'ר לרבין, כי חוסיין מבקש התערבות צבאית ישראלית, וכמובן מבלי לדעת על כך, משתתף ח"כ **תופיק טובי** (רק"ח) בישיבת ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, שדנה בהצעות לסדר היום בנושא חטיפות המטוסים. תופיק טובי מנצל את ההזדמנות, ואומר בישיבת הוועדה:

"אנו מזהירים מכל פעולה של התערבות זרה בירדן ומאיומים בהתערבות צבאית, במיוחד עם הופעת הצי השישי האמריקאי בחופי האזור. זה עלול רק לסבך את המצב המסוכן בלאו-הכי. קריאה כזאת מטעם ועדת החוץ והביטחון נגד התערבות בירדן תהיה בעיתה".

שבוע לאחר מכן , מפרסם "זו הדרך" (28.9.1970) מאמר ארוך של תופיק טובי, שכותרתו - *"בצל מאורעות הדמים בירדן".* המאמר פותח בהוקעה של הטבח בפלסטינים ושל העידוד שנתן ממשל ניקסון למלך ירדן, מבצע הטבח. בהמשך מדגיש טובי:

"שליטי ישראל עושים יד-אחת עם האימפריאליסטים האמריקאיים, המאיימים בהתערבות צבאית, מרכזים את הצי השישי התוקפני במזרח הים התיכון, עורכים הכנות צבאיות באירופה ואף בארצות-הברית עצמה. אנו מזהירים את שליטי ישראל: בל יירתמו שוב לעשיית מלאכתו של האימפריאליזם באזור, בל יתערבו בענייניה הפנימיים של ירדן".

בהמשך המאמר קובע טובי, כי ההרפתקה של חטיפות המטוסים גרמה נזק רב לתנועת ההתנגדות הפלשתינאית. בהקשר זה, מנתח טובי את מצבה של התנועה הלאומית הפלסטינית באותה עת, ומתפלמס עם אותן עמדות בקרב תנועה זו, השוללות את קיומה של ישראל:

"ראיית הבטחת הזכויות של העם הערבי הפלשתינאי כעומדת, כביכול, בסתירה לקיום מדינת ישראל, דחיית כל פתרון בדרכי שלום של המשבר באזור, התנגדות להחלטת מועצת הביטחון... – כל אלה גרמו לקרע בתוך התנועה הערבית האנטי-אימפריאליסטית"

בהמשך מסכם טובי, כי *"תולדותיו של המאבק המהפכני של הפרולטריון ושל העמים נגד האימפריאליזם ולמען השחרור הלאומי והסוציאלי ידעו מקרים לא-מעטים, כאשר עמדות פסיאודו-מהפכניות שמאלניות, או אולטרה-לאומיות הרפתקניות ובלתי מציאותיות של הנהגות מסוימות, גרמו נזק רב למאבקו של מעמד הפועלים, או של העם, במערכה הקשה נגד האימפריאליזם והריאקציה".*

שמאל הוא ההיפך מימין

מהם הלקחים מהמשבר המחריף בהנהגת מפלגת העבודה?

מאת **דב חנין**

בשבוע שעבר עשתה מפלגת העבודה צעד נוסף בדרך לחיסולה. ח"כ דניאל בן סימון מאס גם הוא בתפקיד עלה תאנה של אהוד ברק, המשמש כעלה תאנה לנתניהו. בעקבות הבחירות האחרונות יש לנו אכן ממשלת ימין מובהקת, בעלת רוב פרלמנטרי מוצק. העבודה הפכה לשותפה נאמנה גם במלחמות, גם בהתנחלויות וגם בהרבה הפרטות מופקרות.

כשהימין בשלטון והאופוזיציה בעיקרה מפלגת מרכז-ימין קלאסית, קדימה, שמרבית חבריה יוצאי הליכוד — ברור שהשמאל חייב חשבון נפש. על הצורך שלנו בבדיקה ובתיקון לא יכול להיות ויכוח אמיתי. הוויכוח הוא על מה צריך לעשות.

לדעתי, דבר אחד אסור לשמאל לעשות: להיות ימין. לכאורה, גלישה ימינה היא מתכון מנצח; הימין מצליח, ואם נהיה גם אנחנו כאלה, נצליח גם אנו. אולם המתכון הזה בעייתי משתי בחינות.

ראשית, הוא שגוי ערכית. לחברה הישראלית אין צורך בימין נוסף, אלא בחלופה לדרך הימין. שנית, זהו גם מתכון לכישלון. הרי אם כבר ימין, עדיף המקור. שוב ושוב אנחנו רואים, גם בבחירות, שמי שמאבד את היכולת להעביר מסר ברור בשעת משבר — מאבד גם את תמיכת הציבור. שמאל בוודאי לא יכול להתחרות עם הימין, במגרש של הימין, על מיהו ימין טוב יותר.

להיות ימין פירושו, קודם כל, לאמץ את מערכת הערכים של הימין. ב"מניפסט השמאל הלאומי", למשל, מציעים לנו שמואל הספרי ואלדד יניב לוותר על ערכים דמוקרטיים וליברליים, ובוודאי לוותר על שותפות יהודית-ערבית. במציאות שלנו, המושתתת על הפרדה הולכת ומעמיקה מיום ליום בין יהודים לערבים, שותפות כזו היא אכן אתגר מורכב: על אף שאנחנו חיים באותה ארץ, נדמה שאנו מצויים בשני כוכבי לכת נפרדים - יהודים מנוגה וערבים ממאדים.

הציבור היהודי בישראל, אמנם, אינו מודע כלל לוויכוח הפנימי באוכלוסיה הערבית. אבל מי שהשמאל נראה לו קטן, כי הוא לא סופר את הערבים בתוכו, לוקה בחוסר הבנה בסיסי. "שמאל בלי ערבים" בהכרח מביס ומחליש את עצמו. מי שלאומיותו מתבטאת בדחיית האחר הוא ימין לפי כל הגדרה. לאומיות שמאלית היא תמיד חתירה לקיום משותף. איך יתכן קיום כזה של שני העמים בארץ, אם אפילו בשמאל הם לא מסוגלים להיות יחד?

לשמאל אסור לוותר על השמאליות. האם זה אומר שאיננו צריכים להשתנות? ודאי שצריכים, אבל השינוי צריך להיות בכיוון ההפוך. במקום לסגת מהערכים, עלינו לדעת להתקדם איתם צעד נוסף; להעז לחשוב מה הערכים שלנו באמת אומרים ביחס לשאלות היומיום של האנשים; להתחבר לציבור לא בדרך של ויתור על ערכים שמאליים, אלא על בסיס הבנה שדבקות בערכים היא רק נקודת המוצא של העבודה הפוליטית. המשך העבודה הפוליטית חייב להתבטא בתרגום הערכים האלה לתשובות אמיתיות לשאלות הממשיות המעסיקות בני אדם.

דוגמה טובה לכך ניתנה בתל אביב, כשתנועת "עיר לכולנו" מעולם לא הגדירה את עצמה רשמית כשמאל, אבל פעולתה המחישה היטב, כיצד הוא יכול לפעול וגם להצליח. לא הסתפקנו בדיבור על ערכים מתקדמים, אלא שאלנו את עצמנו ועניננו לציבור, מה צריכה להיות משמעותם בחיי העיר, בתשובות חלופיות לשאלות היומיום: תחבורה ציבורית, דמותו של הרחוב, דיור בר-השגה, דמוקרטיה ושקיפות, מערכת חינוך שוויונית, זכויותיהן של קבוצות מיעוט, חיי קהילה ותרבות.

שמאל שלא יברח מערכיו, אלא יידע לתרגם אותם לתשובות אמיתיות לשאלות אמיתיות, יהיה לא רק יותר שמאל. הוא יהיה גם יותר מנצח.

(המאמר פורסם לראשונה באתר ynet)

ח"כ בן סימון התפטר מתפקיד יו"ר סיעת העבודה:

כל מה שהבטיחה העבודה לא מומש

"אני מסיים את תפקידי כיו"ר סיעת העבודה, אחרי כהונה די אומללה שנמשכה חמישה חודשים... כל שהבטיחה העבודה לא מומש" - הצהיר ח"כ **דניאל בן סימון** (19.10).

העיתונאי בן סימון, שהיה רכש טרי של היו"ר אהוד ברק בבחירות האחרונות (פברואר 2009), היה אמור לספק לסיעת מפלגת העבודה דימוי חברתי ומזרחי. אך בן סימון למד בדרך הקשה, מיהם מפלגת העבודה והיו"ר שלה.

בהודעת ההתפטרות שלו, תקף בן סימון בחריפות את התנהלות העבודה כחברה בקואליציה, והזכיר במיוחד את הסחבת בפינויים של המאחזים הלא-חוקיים. לפינוי, הדגיש, אחראי באופן ישיר יו"ר המפלגה ושר הביטחון, אהוד ברק. בין הסיבות להתפטרותו, מנה בן סימון גם את העדר ההתקדמות בתהליך המדיני ואת חוסר הרגישות החברתית של הממשלה בראשות נתניהו.

בן סימון הצביע על הצורך ביציאת העבודה מהקואליציה, באומרו: "והיה ואחיזת העיניים של המאחזים נמשכת, מפלגת העבודה לא צריכה להיות בקואליציה. אחיזת העיניים נמשכת. האיש שעומד בראש המפלגה אחראי לפרויקט הזה של המאחזים, שבמקום שמספרם יידלדל - הוא הולך וגדל. עם הבושה הזאת אני לא יכול להשלים".

את אכזבתו מהעבודה סיכם בן סימון בציינו: "כעבור חמישה חודשים, אני נאלץ להחזיר את המפתחות של ראשות הסיעה, כדי להביע אכזבתי מהעובדה, שמפלגת העבודה לא מתפקדת כראוי. זו מפלגה שנמצאת במדרון, ולא ברור איך היא יכולה לעצור".

למרות התפטרותו מראשות הסיעה, לא חבר בן סימון לארבעת הח"כים המורדים בסיעת העבודה— עמיר פרץ, יולי תמיר, אופיר פינס ואיתן כבל, ובכך מנע מהם להתפלג מסיעת העבודה ולהקים מפלגה חלופית.

תלמה דקל

סטודנטים ומרצים להצלת ההשכלה הגבוהה

מאות סטודנטים ומרצים למדעי הרוח באוניברסיטה העברית בירושלים (קמפוס הר-הצופים) הפגינו ב-21.10 נגד הממשלה בשל הקיצוץ בתקציבי השכלה הגבוהה ובשל ההידרדרות הנמשכת במצב מדעי הרוח. בחמש השנים האחרונות, קוצץ תקציב הפעילות השוטפת של הפקולטה למדעי הרוח באוניברסיטה העברית לבדה ב-30 אחוזים.

בחודשיים האחרונים קיבלו נציגי אגודת הסטודנטים תלונות רבות על קיצוצים בקורסים, קיצוצים בנקודות זכות, למידה בכיתות גדולות פיטורי מרצים מן החוץ, עיכוב בהחזרת עבודות וקיצוץ במזכירויות. כל אלה גרמו לפגיעה בלימודים בפקולטה למדעי הרוח.

עובדי "שפע" התארגנו בהסתדרות

עובדי קבוצת הקייטרינג ״שפע״, הנחשבת אחת המובילות בשירותי המזון וההסעדה בישראל, התארגנו בהסתדרות. ההתארגנות מבטאת את חוסר הוודאות של העובדים בעקבות שינוי הבעלות בחברה, ואת רצונם להגן על זכויותיהם.

קבוצת ״שפע״ הייתה עד כה בבעלות משותפת של משפחת ווייזר, פייר בסנינו והחברה הצרפתית סודקסו. האחרונה השלימה רכישה של למעלה ממחצית ממניות החברה והפכה בעלת השליטה.

בעקבות הצטרפותם של כ-700 מתוך אלף עובדי החברה, הפכה ההסתדרות הארגון היציג של כלל העובדים. ההסתדרות מינתה ועד פעולה נבחר מקרב העובדים בראשות גבריאל סרוסי.

ההסתדרות מקדמת את הפרטת תעש

הפרטת התעשייה הצבאית (תעש) צוברת תאוצה. יו״ר ההסתדרות עופר עיני ונציגי האוצר נפגשו, כדי להגיע להסכם בדבר המשך העסקת העובדים גם לאחר ההפרטה, כמו גם לגבי מחויבות המדינה לחסכונות הפנסיוניים של העובדים.

יצוין, כי בניגוד לעבר, הפעם ההסתדרות בראשות עיני לא מתנגדת להפרטת החברה ואפילו מקדמת אותה.

תושבי ערד נגד מכרה נוסף של האחים עופר

ב-26.10, בהקשר של דיון בבג״ץ בעתירת תושבי ערד וישובי הבדואים נגד כוונת האחים עופר לכרות פוספטים ללא מכרז ותוך סיכון חייהם של תושבי הסביבה, ארגן ועד הפעולה של התושבים הפגנה ברחבת בית המשפט העליון בירושלים.

בשנים האחרונות מנסה חברת רותם אַמְפֶּרְט, מקבוצת כי״ל שבבעלות האחים עופר, לקדם עבודות במכרה פוספטים, המרוחק רק 3.7 ק״מ מבתי התושבים בעיר ערד, 3.5 ק״מ מבתי התושבים בישוב הבדואי כסייפה, ובשטח הכפר הבדואי אל-פורעה.

דובר ועד פעולה, שהוקם באזור כדי לסכל את הקמת המכרה, מסר, כי מכרה הפוספטים עלול לגרום לעלייה בתחלואה ובתמותה של תושבי ערד והאזור; להרס אתרי טבע וארכיאולוגיה, ולפגיעה בתיירות ובכלכלה.

ראשי רשויות מקומיות בדרום נגד תחנת כוח פחמית באשקלון

״כל הרשויות באזור החלטנו לאחד כוחות ולנהל מלחמת חורמה נגד הקמת תחנת הכוח הפחמית. הדרום והעיר אשקלון אינם פח האשפה של המדינה״ - אמר ראש עיריית אשקלון, בני וקנין, במסיבת העיתונאים, שנערכה ב-21.10 להשקת מטה חירום של ראשי הרשויות המקומיות נגד הקמת תחנת הכוח הפחמית.

במסיבת העיתונאים נכחו גם אלון שוסטר, ראש המועצה האזורית שער הנגב; יאיר פרג׳ון, ראש המועצה האזורית חוף אשקלון; שלמה עובדיה, מנכ״ל איגוד ערים איכות הסביבה נפת אשקלון; יורם שפר, חבר מועצת עיריית אשקלון; ופעילים בארגונים סביבתיים.

ח"כ חנין: לא לחכות לרכבת התחתית

בכנס התחבורה הציבורית שנערך בשבוע שעבר בתל-אביב, נשא דברים ח״כ דב חנין (חד״ש), יו״ר השדולה הסביבתית-חברתית בכנסת. חנין הצביע על הרכבת כחלופה שהציבור מעדיף, בעוד שהמערכת הממשלתית בונה את החיים בארץ באופן שמעמיק את התלות ברכב הפרטי.

חנין קרא להפסיק לחכות לרכבת התחתית, שהבטיחה עוד גולדה מאיר, ולהקים מייד בתל אביב ׳רכבת תחתית׳ נהדרת, שהיא לא תהיה רכבת ולא תהיה תחתית: רשת של אוטובוסים מהירים, עם עדיפויות דרך אמיתיות. הידע המקצועי קיים, חסרה רק ההחלטה הפוליטית. ״אני קורא לממשלה ולעיריית ת״א-יפו לקבל אותה עוד היום״ - אמר.

מק"י – סניף רמת-גן גבעתיים

ביום ד׳, 4 בנובמבר, בשעה 19.00,
במועדון, רחוב זהר 4, רמת-גן

לקחים מ-90 שנותיה של המפלגה הקומוניסטית בארץ

בהשתתפות **תמר גוז'נסקי**

הגדה השמאלית

אחד העם 70, ת״א
בימים: ה׳ 29.10, ו׳ 30.10, ומוצ״ש 31.10

פסטיבל אוקטובר ג'אז

בהשתתפות ענת פורט, הרולד רובין, אריאל שיבולת,
חגי פרשטמן, איילת רוז גוטליב, שביעיית אלברט בגר,
שלישיית ארז בר נוי, טריו הגדה, הטריו אסיף צחר ואחרים

ת״ד 26205, ת״א 61261, טל׳ 03-6293944, פקס 03-6297263, info@maki.org.il
אתר מק״י : www.maki.org.il , אתר חד״ש : www.hadash.org.il